

Перший і... шостий

17 квітня, 2020 - 23:08

Львівський театр «І люди, і ляльки» проведе фестиваль в режимі онлайн

«Увага, увага! Подія, на яку ми всі так чекали – Перший онлайн / Шостий Міжнародний театральний фестиваль «І люди, і ляльки». 21 - 28 квітня 8 театрів, 16 вистав для дітей та дорослих в режимі онлайн...», – отаке оголошення з'явилося на facebook сторінці театру «І люди, і ляльки».

Історія Міжнародного фестивалю «І люди, і ляльки» на базі Театру естрадних мініатюр розпочалася 2015 року, коли установу очолив актор і режисер Олексій Кравчук. Він же став і директором фесту.

Перші два заходи склалися з двох частин – мандрівної (проект «Волоцюги і ляльки», під час якого актори-лялькарі вирушали селами Львівської області за давнім звичаєм (хто – возом, хто – верхи, а хто – пішки), і стаціонарної, на сценах кількох львівських театрів.

За п'ять років існування фестивалю в ньому взяли участь лялькарі (і не тільки) з Києва, Харкова, Чернігова, Миколаєва, Кіровограда, Черкас, Івано-Франківська та Хмельницького і з-за кордону – з Грузії, Білорусі, Литви, Ірану та Німеччини. Також відбулася низка круглих столів за участю театральних критиків, на яких Олег Вергеліс, Ганна Липківська, Ельвіра Загурська, Сергій Васильєв та Людмила Томенчук разом із лялькарями обговорювали як конкретні вистави, так і проблеми та перспективи галузі в цілому.

«Робимо акцент на найкращій режисурі, – захоплено розповідав мені чи не після кожного форуму Олексій Кравчук. – Обговорюємо загальні питання розвитку лялькового театру, і цей розвиток може бути цікавим. Зокрема йдеться і про вистави для дітей, і про вечірні вистави для дорослих, коли можна вийти на вулиці міста, вистави можна грати і вночі... Задумів багато, і ці форуми дають дуже хороший поштовх для розвитку ідей».

Воно все так тривало б і далі, якби не обставини в цілому світі, котрі геть зупинили театральний процес. Зрештою, не тільки театральний...

Але ж Олекса Кравчук – невинуватий оптиміст. Крім того, ніхто ж не відміняв поняття «екзистенційна криза», коли аж раптом з'ясовується, що все, що має значення, – справжнє.

– Дуже цікаво все виходить філософськи, – говорить телефоном **Олексій КРАВЧУК**. – Станом на нині не існує жодного театру, бо театр – це завжди тут і зараз. І все, що ми дивимося, перетворилося на життя он-лайн. Тобто ми передивляємося старі сімейні альбоми – тих вистав, яких уже нема! І мені здається, що це, з одного боку, цікава і прекрасна, а з другого боку – трагічна нагода переглянути всій внутрішній світогляд. Бо, в основному, всі театри показують в онлайні свої вистави, що були колись, а станом на нині нічого нема! Це все одно що переглядати альбоми зі світлинами родичів, яких уже нема

серед живих. Водночас спостерігаю в Інтернеті за тим, як люди творять мистецтво – тут і зараз. Мені здається, що це може породити дуже цікавий хід думок на потім. Йдеться не про те, що ми такі талановиті, робили класні вистави, а про вміння бачити прекрасне миттєве, яке позбавлене соціальних аспектів, натомість набуває художніх інтелектуальних аспектів.

– Скільки залучатимете до свого шостого і першого он-лайн фестивалю колективів і з яких країн?

– На час, поки триває оця наша біда, я би хотів лишити формат постійно відкритим. Наразі дали згоду на участь у нашому форумі Володимир Підцерковний з Івано-Франківська, Сергій Брижань із Хмельницького, також театри з Рівного та Харкова (Оксана Дмитрієва). Також ведемо переговори з Польщею, з країнами Балтії, Грузією і Білоруссю.

Згадується мені зараз Пушкін. «Я памятник себе воздвиг нерукотворный, к нему не зарастет народная тропа...». Бо час нині такий, що підбиває певні підсумки нашого минулого життя. Зараз ми всі вдома і всі переглядаємо домашні альбоми. І проведитимемо наш фестиваль як підсумок певної епохи, яка закінчується.

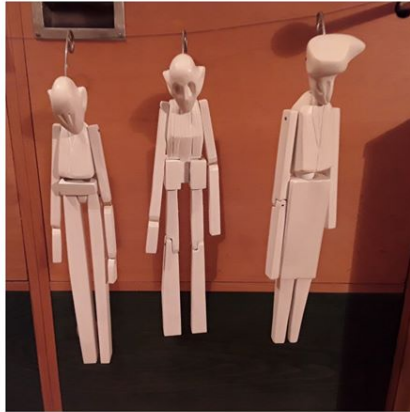
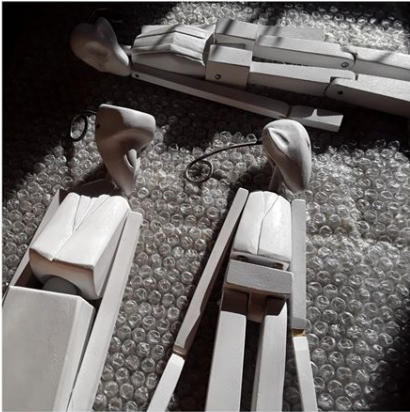
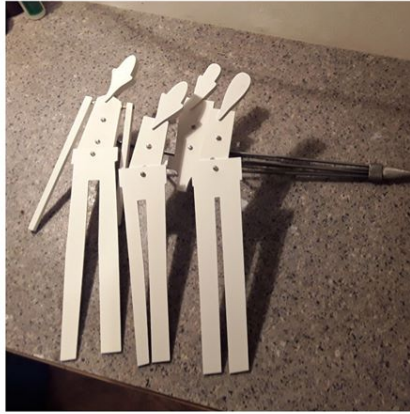
– Ми стартуємо після Великодня. У своїй сторінці у Фейсбуку розпишемо, якого дня що відбуватиметься. Проситимемо долучитися до нас не тільки лялькові театри, а й драматичні. І ще скажу таке: люди хворіють на коронавірус, а ляльки – ні!

– Ми представлятимемо «Пустотливе жабеня» і одну виставу для дорослих, вечірню. Таку пропозицію робимо і для інших театрів, тобто одна вистава має бути денна, друга – вечірня. І це не обов'язково мають бути недавно поставлені вистави. Бо, повторюю, йдеться про формат фестивалю, де представлені роботи, створені в нашому минулому житті. Я би сказав, що це – перегляд і карантин самих себе.

– Олексію, нещодавно ми говорили з вами про нову постановку «Діти Ноя» за Шміттом, яку здійснював запрошений режисер Михайло Урицький. Яка ситуація зараз? Я знаю, що ваші колеги-заньківчани проводять репетиції в режимі онлайн. А ви?

– Напевно, добре, якщо хтось вдається до репетицій скайпом. Але, з мого погляду, змісту в таких репетиціях мало. Бо для того, щоби творити театр, людина має перебувати тут, поруч. Ми маємо говорити, відчувати цю атмосферу. Театр – це не кіно і не телебачення! Я вважаю, що оцей, вільний, час – дуже важливий для акторів, режисерів, художників, для власного усвідомлення, для того, щоби переосмислити власні сенси. Ми ж до карантину жили у шаленому темпі! Занадто метушилися! То чому б не взяти тепер до рук книги? Перечитати кілька разів, осмислити? Треба поки що дати творчим людям спокій. Отаке моє міркування. Тому що за старими концепціями навряд чи вже працюватимемо. І зараз важливо відчути це.

– Можливо, в тих карантинно-філософських роздумах вже сформували репертуар на новий сезон?

– Продовжимо, поза сумнівом, роботу над вечірньою виставою «Діти Ноя». Декорації і ляльки до спектаклю зроблені. Чекаємо, коли Михайло Урицький зможе до нас приїхати і продовжити репетиції. Чекаємо на продовження співпраці і з білоруським режисером Олександром Янушкевичем. Безумовно, розвиватимемо наш основний сегмент – казки. Шукаємо матеріал, а він має бути сучасним і тонким. З виставами для дорослих – значно простіше, бо вони завжди несуть у собі відтінок трагічності – це така собі чорно-біла фотографія. А постановка для дітей має бути... От якою вона має бути, власне, зараз і шукаємо. Думаємо над цим.

Тетяна КОЗИРЄВА, «День», Львів

Фото надано театром «І люди, і ляльки»

Share 0

Твіт

СТАТТІ

Михайло Бокотей – про «змішування» національних шкіл

У Львівській національній академії мистецтв 20-30 вересня відбудеться міжнародний освітній захід, присвячений художньому склу

Тарас Бульба в стилі рок

Гоголівський твір надихає на створення нових мистецьких форм

Ейфелева вежа на... даху

Кубинець креативно прикрасив свій будинок

Вперше в Україні у Меморіалі «Бабин Яр» записали 100 усних свідчень про Голокост

До кінця року проєкт «Голоси» запише понад 500 інтерв'ю зі свідками Голокосту і Другої світової війни

«Традиції можна трансформувати...»

Художниця Zinaida — про арт-реабілітацію для ветеранів АТО/ОСС та їхніх сімей

ОСТАННІ НОВИНИ

[Помпео: Громадяни Білорусі мають здобути свободи, за які вони виступають](#)

[РФ робить свідомі кроки з ескалації напруженості в Азово-Чорноморському регіоні, - МЗС](#)

[У Білорусі створюють Фронт національного порядку](#)

[Офіс генпрокурора України направив до Білорусі запит про видачу затриманих "вагнерівців"](#)

[Україна вийшла зі ще однієї угоди СНД](#)

[МЗС України передало Росії ноту протесту через незаконні навчання Чорноморського флоту в окупованому Криму](#)

[У Мінську жінки вийшли на демонстрацію із закликом не бити протестувальників](#)

[Дніпровський райсуд столиці розглядатиме справу Мангера і Левіна](#)

[У Києві завантаженість ліжок для хворих коронавірусом перевищує 50%](#)

[У Харкові перейменували станцію метро "Московський проспект"](#)

[Повна версія сайту](#)